

تاریخ نویسی مزدوران ارتجاع درباره ۱۶ آذر و حقایق به گواهی اسناد تاریخی

نشان دهد. در سال های پس از انقلاب نیز مزدوران تبلیغاتی رژیم، سران و سخنگویان ریز و درشت آن به دفعات متعدد با دروغ های گویلی و عوام فریبانه تلاش کرده اند تا مبارزه رزمندگان توده ای و مصدقی را تحریف شده به دیگرانی نسبت دهد. نکته جالب اینکه حتی شماری از اصلاح طلبان و مدعیان «جامعه مدنی و اصول

در طول ۵۰ سال گذشته مرتجعان حاکم تلاش زیادی در نفی واقعیت ۱۶ آذر کرده اند که با هوشیاری و تلاش دانشجویان آگاه بی ثمر مانده است. مزدوران حکومت سلطنتی سال ها منکرو واقعه ۱۶ آذر بودند و آن را تبلیغات سوء مخالفان اعلام می کردند. برای نخستین بار روزنامه کیهان مهرماه ۱۳۵۶ (که نقش مشابهی همچون کیهان شریعتمداری برعهده داشت) تلاش کرد تا با سرهم بندی کردن داستان مضحکی حقایق تاریخی ۱۶ آذر را واژگونه

ادامه در صفحه ۳

نامه
مردم
ارگان مرکزی حزب توده ایران

ویژه نامه روز دانشجو

۱۶ آذرماه ۱۳۸۲

اعلامیه کمیته مرکزی حزب توده ایران به مناسبت ۱۶ آذر، روز دانشجو

پنجاه سال نبرد قهرمانانه جنبش دانشجویی بر ضد ارتجاع و استبداد

ضد ارتجاع و استبداد تولد یافت.

در پنجاه سال گذشته مرتجعان حاکم، چه از نوع سلطنتی و چه از نوع ولایتی آن همواره با هراس از جنبش دانشجویی کشور تلاش کرده اند تا با نفی حقایق تاریخی، جنبش دانشجویی کشور را از تاریخ و گذشته پر افتخار خود بیگانه و دور کنند. حقایق تاریخی درباره ۱۶ آذر روشن است.

در ۱۶ آذر ۱۳۳۲، دانشجویان دانشگاه تهران فعالانه، در اعتراض به تجدید روابط دیپلماتیک با بریتانیا و دعوت از ریچارد نیکسون، معاون رئیس جمهوری وقت آمریکا، برای سفر به ایران، با شعارهای «نفت مال ماست» و «دست نظامیان از دانشگاه کوتاه»، در جنبش مردمی شرکت کردند. رژیم شاه هراسناک از اوج گیری اعتراض های دانشجویی و تأثیر آن بر دیگر گردان های اجتماعی، نیروهای نظامی خود را به دانشگاه گسیل داشت. دانشجویان در اعتراض به ورود نظامیان به صحن دانشگاه و ساختمان دانشکده ها کلاس های درس خود را ترک کردند و همینکه اولین شعار ضد رژیم کودتا در فضا طنین انداخت، مزدوران شاه دانشجویان دلاور را به گلوله بستند و سه تن از فرزندان رشید خلق و جنبش دانشجویی قهرمان میهن ما را به خاک و خون کشیدند. در طول پنجاه سال گذشته، نسل های پی در پی ای از دانشجویان مبارز میهن ما این سنت آموزنده را با

ادامه در صفحه ۲

دانشجویان مبارز و آگاه!

شانزدهم آذرماه ۱۳۸۲، مصادف با پنجاهمین سالگرد شهادت سه دانشجوی مبارز دانشگاه تهران و آغاز جنبش نوین دانشجویی کشور ماست. پنجاه سال پیش رفقا مصطفی بزرگ نیا (عضو کمیته مرکزی سازمان جوانان توده ایران)، مهدی شریعت رضوی (از کادرهای سازمان جوانان توده ایران) به همراه احمد قندچی، دانشجوی آزادی خواه، و از طرفداران دکتر مصدق، هدف گلوله های مزدوران رژیم شاه قرار گرفتند تا کودتاجیان بتوانند جنبش آزادی خواهی میهن ما را برای سال های طولانی خاموش سازند، و پایه های حکومت خود را ثبات بخشند.

اهمیت ۱۶ آذر ۱۳۳۲ در آن است، که حرکت اعتراضی دانشجویان تنها چند ماه پس از کودتای ننگین ۲۸ مرداد سازمان «سیا» و اینتلجنس سرویس انگلیس و مزدوران داخلی آن صورت گرفت. در فضای خفقان آور آن روزها که صدها تن از مبارزان توده ای و شماری از طرفداران دکتر مصدق دستگیر و در زندان های رژیم شاه زیر وحشیانه ترین شکنجه ها قرار داشتند، ۱۶ آذر، فریاد رسای اعتراض فرزندان جسور میهن ما بر ضد دیکتاتوری حاکم بود و موج گسترده یی از اعتراض های مردمی را در جامعه برانگیخت. خون دانشجویان مبارز توده ای و مصدقی درهم آمیخت و شعار «اتحاد، مبارزه، پیروزی» به عنوان اندیشه راهبردی جنبش دانشجویی در نبرد بر

با هم به سوی تشکیل جبهه واحد ضد دیکتاتوری

برای آزادی، صلح، استقلال، عدالت اجتماعی و طرد رژیم «ولایت فقیه»!

ادامه اعلامیه کمیته مرکزی...

برگزاری این سالروز به عنوان روز دانشجو پاس داشته اند و این خود بزرگ ترین تقدیر و بزرگداشتی است که می توان از رزم و شهادت این قهرمانان خاموش خلق کرد.

پنجاه سال پس از ۱۶ آذر ماه ۱۳۳۲، جنبش دانشجویی ایران و میلیون ها دانشجو و جوان ایرانی همچنان محروم از حقوق صنفی خود، محروم از حق آزادی بیان و تشکل، در مقابل رژیم استبدادی و ضد مردمی ولایت فقیه قرار دارند که همچون کودتاجان ۲۸ مرداد آماده است تا به هر جنایتی برای ادامه حیات خود دست بزند.

جنبش دانشجویی کشور نقش برجسته بی در به پیروزی رساندن انقلاب بهمن ۱۳۵۷ ایفاء کرد ولی مرتجعان حاکم از همان نخستین ماه های پس از پیروزی انقلاب دشمنی آشکار خود را با محیط های علمی و آموزشی ابراز کردند. هجوم چاقو کشان و مزدوران مسلح و نیمه مسلح رژیم به دانشگاه های کشور، در اردیبهشت ماه ۱۳۵۹، که منجر به شهادت ده ها دانشجو و دستگیری و اخراج هزاران دانشجوی مرفقی گردید، آغاز سیاست رسمی سرکوب دانشگاه های کشور بود که تا به امروز با شدت و ضعف ادامه داشته است. هجوم گسترده انصار «ولی فقیه» در ۱۸ تیرماه ۱۳۷۸، به کوی دانشگاه و فریاد های «منکوب و سرکوب کنید» رهبر رژیم و موج دستگیری های وسیع هزاران دانشجو در تابستان امسال که صدها تن از آنان همچنان در اسارت شکنجه گران رژیم به سر می برند، از نمونه های روشن چنین سیاستی است که در عین حال نشانگر دشمنی آشتی ناپذیر تاریک اندیشان حاکم با دانشگاه، دانشجویان و دانشگاهیان کشور است.

دانشجویان رزمنده!

شما در شش سال گذشته با از خود گذشتگی تحسین برانگیزی از جمله نیروهای اجتماعی بی بوده اید که پیگیر و با جسارت در راه تحقق اصلاحات و تلاش برای درهم شکستن سد استبداد کوشیده اید. از شرکت وسیع در میدان های انتخاباتی، تا تظاهرات گسترده صنفی و سیاسی و مقابله با حملات مزدوران مسلح و نیم مسلح سپاه و دستگاه های انتظامی گوناگون رژیم عرصه بی نبوده است که شما در آن حضور فعال نداشته اید و تأثیر خود را بر حوادث کشور برجای نگذاشته اید. با وجود همه این تلاش ها و از خود گذشتگی ها واقعیت امروز جامعه ما همچنان حاکی از ادامه فاجعه بار استبداد مطلق قرون وسطایی، بی عدالتی وسیع اجتماعی و ظلم گسترده است.

شما می دانید که نیروهای سیاسی بی که با تلاش های شما و میلیون ها شهروند میهن ما توانستند بخشی از کرسی های قدرت را تصاحب کنند، و نتوانستند به قول های خود در زمینه تحقق «جامعه مدنی» و استقرار «حکومت مردم سالار» عمل کنند و نگران از متزلزل کردن «پایه های نظام اسلامی» عمدتاً در راه مماشات و سازش با ارتجاع گام برداشتند و بدین ترتیب فرصت تاریخی مهمی را به هدر دادند. آنچه در شش سال گذشته رخ داده است نشانگر این واقعیت پر اهمیت است که مبارزات پراکنده گردان های اجتماعی، از جمله دانشجویان کشور بدون پیوند خوردن با مبارزات کارگران و

زحمتکشان و زنان نمی تواند تأثیر قطعی در وادار کردن ارتجاع به عقب نشینی داشته باشد. کمیته مرکزی حزب توده ایران، در پنجاهمین سالگرد ۱۶ آذر، روز دانشجو، ضمن گرامی داشت خاطره تابناک همه شهدای جنبش دانشجویی، و همه شهدای راه آزادی و عدالت اجتماعی میهن، خواستار آزادی فوری و بدون قید و شرط صدها دانشجوی اسیر و همه زندانیان سیاسی ایران است. اتحاد عمل و مبارزه هماهنگ همه نیروهای آزادی خواه و میهن دوست بر ضد مرتجعان حاکم یگانه راه درهم شکستن سد استبداد و حرکت به سمت تحولاتی است که می تواند میهن ما را از وضعیت فاجعه بار کنونی نجات بخشد و راه را به سمت استقرار آزادی، دموکراسی و عدالت اجتماعی بگشاید.

دروود آتشین به خاطره تابناک شهدای ۱۶ آذر و همه شهدای جنبش دانشجویی و جنبش آزادی خواهی میهن! آزادی برای همه زندانیان سیاسی ایران! با هم به سوی تشکیل جبهه واحد ضد دیکتاتوری برای طرد رژیم ولایت فقیه و استقرار آزادی، استقلال و عدالت اجتماعی!

کمیته مرکزی حزب توده ایران
۱۶ آذرماه ۱۳۸۲

رفیق مصطفی بزرگ نیا

رفیق مهدی شریعت رضوی

احمد فندچی

دروود آتشین به خاطره تابناک شهدای ۱۶ آذر و همه شهدای جنبش دانشجویی

ادامه تاریخ نویسی مزدوران ارتجاع...

اخلاق اسلامی» نیز در بیان ۱۶ آذر، به قول خودشان هراسناک از «تبلیغ برای حزب توده» به تکرار همان دروغ ها و ادعاهای بی پایه پرداخته اند. آنچه در زیر آمده است برخی اسناد تاریخی جالب در این زمینه است.

۱۶ آذر به روایت کیهان سلطنتی

«صبح روز ۱۶ آذر ۱۳۳۲ شمسی، هنگامی که قوای انتظامی در دانشگاه مستقر بودند چند سرباز محافظ در کنار دانشکده فنی قدم می زدند. بنا به اظهار آنها چند نفر از دانشجویان داخل دانشکده با آنها بدرفتاری و بی احترامی می کنند... به دستور معاونت دانشکده، در حالی که تنها نیم ساعت از وقت کلاس گذشته بود زنگ تعطیل کلاس ها به صدا در می آید و دانشجویان مضطرب به محوطه دانشگاه می آیند و آنگاه سربازان وحشت زده دست به تفنگ می زنند و سه نفر از دانشجویان سال اول دانشکده فنی که تنها چند ماه در دانشکده بودند کشته می شوند...» (روزنامه کیهان، شنبه ۲ مهرماه ۱۳۵۶).

۱۶ آذر به روایت شاهدان عینی
(برگرفته از انتشارات حزب توده ایران)

«دانشجویان با تعطیل دانشگاه و شرکت در تظاهرات ۲۱ آبان ماه ۱۳۳۲، بر ضد حکومت کودتا، همبستگی خود را با جنبش مردمی اعلام کردند. دانشگاه با شعار «نفت مال ماست»، «دست نظامیان از دانشگاه کوتاه» و «زننده باد آزادی» به جنبش پیوست. در روز ۱۶ آذرماه دانشجویان اعتراض خود را بر ضد سفر ریچارد نیکسون، معاون رئیس جمهوری آمریکا، به ایران و همچنین برقراری مجدد روابط دیپلماتیک با بریتانیا اعلام کردند. حکومت کودتا برای جلوگیری از گسترش اعتراض های دانشجویان عده ای نظامیان لشکر دوم زرهی را به دانشگاه اعزام کرد. نیروهای «جانباژ» این لشکر با تفنگ و مسلسل وارد محیط دانشگاه و کلاس های درس شدند و به دانشجویان حمله کردند. به عنوان نمونه نظامیان وارد کلاس درس مهندس شمس (استاد نقشه برداری) شدند و به زور دو نفر از دانشجویان را بیرون کشیدند. مهندس شمس در اعتراض به این عمل مزدوران کودتا کلاس درس را ترک کرد و جریان را به اطلاع مهندس خلیلی، رئیس دانشکده رساند. بزودی خبر حمله وحشیانه مزدوران در سراسر دانشگاه پیچید و دانشجویان در اعتراض به این یورش کلاس های درس را ترک کردند و در مقابل مزدوران مسلح ایستاده و شروع به شعار دادن کردند. با فریاد اولین شعار بر ضد کودتاچیان، نظامیان، دانشجویان بی دفاع را به گلوله بستند و سه تن دانشجوی شجاع و دلیر دانشکده فنی رفقا مصطفی بزرگ نیا، مهدی شریعت رضوی و همچنین احمد قندچی به شهادت رسیدند و شمار زیادی از دانشجویان دیگر زخمی شدند.»

تشویق نامه و پاداش رژیم شاه به قاتلان فرزندان خلق

(به نقل از نشریه آرمان، ارگان سازمان جوانان و دانشجویان

دموکرات ایران، شماره ۹ آذرماه ۱۳۵۶)

از لشکر ۲ زرهی

ستاد رکن ۲

شماره ۲۱۲۲ تاریخ ۲۰ - ۹ - ۳۲ خیلی فوری - تهران

کلیه واحدها و دوائر تابعه لشکر: درباره تشویق افسران و درجه داران و افراد دسته جانباژ

بفرموده (یعنی بفرموده بختیار فرمانده لشکر که انعکاس دهنده تمایل مستقیم شاه بود) در اثر جدیت و فعالیتی که از افسران و درجه داران و سربازان دسته جانباژ در مأموریت دانشگاه تهران در روز دوشنبه ۱۶ آذرماه جاری مشاهده گردید گروهبانان مربوطه به دریافت پاداش نقدی مفتخر و ضمناً از تاریخ ۱۶ - ۹ - ۳۲ سه نفر از درجه داران مصرحه زیر دسته مزبور به درجه گروهبان دومی و چهار نفر سربازان زیرین نیز به درجه سرجوخه و وظیفه مفتخر می شوند... رئیس ستاد لشکر ۲ زرهخانه مرکز - سرهنگ علیمحمد روحانی»

نامه افشاگرانه دکتر فرهاد، رئیس وقت دانشگاه تهران
به علی امینی، نخست وزیر شاه

«مستقیم خیلی فوری

جناب آقای نخست وزیر

به طوری که با تلفن مرتباً گزارش وضع دانشگاه در پیش از ظهر امروز به اطلاع جنابعالی رسید بدون آنکه ضرورت ایجاب نماید در ساعت یازده و ربع نظامیان از نرده ها و درها داخل محوطه دانشگاه شده و دانشجویان را که در محوطه دانشگاه بودند شدیداً مضروب کرده و به عده ای از آنها آسیب فراوان رسید که بیم تلف شدن بعضی از آنها می رود... در بسیاری از سراسراها و راه پله ها حتی در کلاس ها لخته های خون دانشجویان مضروب شده دیده می شود. بهداری دانشگاه نیز از این اعمال ناصواب مصون نمانده... به علاوه طبق گزارش سرپرست و پرستار آنجا مریضی را از تخت به زیر کشیده و بیمار دیگری را از آمبولانس به خشونت پایین آورده اند. ضمناً سرپرست مزبور و پرستار را و همچنین کارکنان و اعضای دفتری دانشکده را شدیداً مورد ضرب قرار داده و به شدت مجروح ساخته اند. همین عملیات در باشگاه و طبقه فوقانی آن که محل سکونت دانشجویان مجروح در بیمارستان های دانشگاه بستری و تحت درمان هستند. اینجانب از طرف خود و عموم دانشگاهیان به این اعمال غیر انسانی شدیداً اعتراض و به همین جهت تقاضا دارد دستور رسیدگی برای تعیین مرتکبین صادر نمایند. البته تا اعلام نتیجه رسیدگی اینجانب و روسای دانشکده ها از ادامه خدمت در دانشگاه معذوریم.

رئیس دانشگاه - دکتر فرهاد»

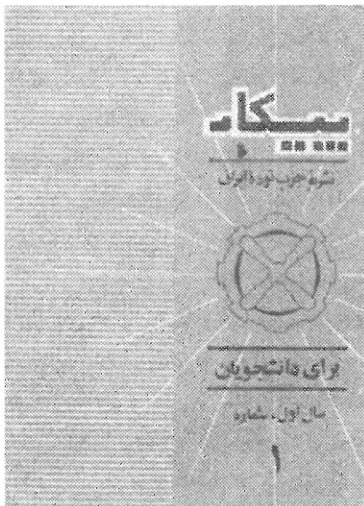
* شباهت اعجاب انگیز عملیات ضد انسانی مزدوران شاه و چاقو کشان و مزدوران ولی فقیه در حمله به کوی دانشگاه در ۱۸ تیر اتفاقی نیست نشانگر ماهیت یکسانی است که حکومت های دیکتاتوری با وجود تفاوت های ظاهری در عملکرد بر ضد شهروندان خود و سرکوب حقوق آنان دارند.

پنجاه سال فعالیت مطبوعات توده ای در دفاع از جنبش دانشجویی ایران

در پنجاه سال گذشته حزب توده ایران و نشریات توده ای فعالانه در راه دفاع از جنبش دانشجویی کشور رزمیده اند و مجموعه جالبی از اسناد، مقالات و مجلات پربار را در اختیار نسل های پی در پی از مبارزان جنبش قرار داده اند. در زیر تنها به ذکر دو نمونه از این نشریات اکتفا می کنیم.

ماهنامه آرمان، ارگان سازمان جوانان و دانشجویان دموکرات کشور که به همت جوانان و دانشجویان مترقی و توده ای ها منتشر می شد.

پیوند تاریخی ۱۶ آذر و ۱۸ تیر، سالروز پیکار دلیرانه دانشجویان با مرتجعان حاکم

* «هزاران دانشجوی خشمگین از یورش مزدوران ارتجاع در تهران، تبریز، رشت، شیراز، اهواز، مشهد و شهرهای دیگر اعتراض گسترده خود را بر ضد رژیم و انصار استبداد اعلام کردند... طرح اصلاح قانون مطبوعات، بستن روزنامه «سلام»، و حمله مسلحانه به دانشجویان دانشگاه تهران، همه بخشی است از نقشه واحد برای سرکوب جنبش مردمی و خاموش کردن صداهای مخالف...» (از اعلامیه کمیته مرکزی حزب توده ایران، ۱۹ تیرماه ۱۳۷۸)

* «رسیدگی به جنایات اخیر دانشگاه تهران و پرونده قتل و ترور درگرددیشان جز با رسیدگی به عملکرد نهاد «ولایت فقیه» به عنوان فرمانده کل نیروهای نظامی، انتظامی و امنیتی ممکن نیست... همبستگی مردم با جنبش دانشجویی یک وظیفه درنگ ناپذیر و انقلابی است... خواست دانشجویان از جمله آزادی همه زندانیان سیاسی، آزادی مطبوعات و رسیدگی به جنایات اخیر، خواست همه نیروهای ملی و مترقی میهن ماست...» (از اعلامیه شماره ۲ کمیته مرکزی حزب توده ایران، ۲۱ تیرماه ۱۳۷۸).

* «حمله به مردم عادی، مکان های عمومی و دامن زدن به جو بی امنی و ارباب در روز سه شنبه ۲۱ تیرماه نقشه شوم نیروهای امنیتی و ارتجاع حاکم برای زمینه سازی سرکوب خونینی بود که سید علی خامنه ای فرمان آن را قبلاً نوشته بود... مردم به حق می پرسند که سکوت و حمایت ضمنی دولت خاتمی از عربده های «منکوب» و «مرعوب» کنید و «تکه تکه کردن» مخالفان چه معنایی جز هم صدایی و همگام شدن با سرکوب وحشیانه جنبش دانشجویی و آزادی خواهان می تواند داشته باشد...» (از اعلامیه شماره ۳ کمیته مرکزی حزب توده ایران، ۲۴ تیرماه ۱۳۷۸).

تیرماه ۱۳۸۲ چهار سال از یورش مزدوران ارتجاع و ولی فقیه به دانشگاه های کشور گذشت. چهار سال پیش دانشجویان مبارز و آزادی خواه در اعتراض به بستن روزنامه «سلام» دست به اعتراض خیابانی زدند و در پی این اعتراض آرام مورد تهاجم انصار ولی فقیه و مزدوران مسلح نیروهای انتظامی قرار گرفتند. یورش وحشیانه مزدوران ولی فقیه در ۱۸ تیرماه ۱۳۷۸ یاد آور یورش مزدوران مسلح شاه در ۱۶ آذرماه ۱۳۳۲ بود و نشان داد که با وجود تفاوت های ظاهری میان رژیم های دیکتاتوری ماهیت و عملکرد آنان در برخورد با حقوق و آزادی های دموکراتیک یگانه است. حرکت شجاعانه جنبش دانشجویی، در ۱۸ تیرماه ۱۳۷۸، تجربه گرانبه و در عین حال دردناکی بود که جنبش مردمی می تواند و باید درس های مهمی از آن فرا بگیرد. ارتجاع حاکم با هراس شدید از جنبش دانشجویی به عنوان یکی از گردان های مهم، فعال و نسبتاً سازمان یافته جنبش مردمی، از مدتها پیش از ۱۸ تیرماه ۱۳۷۸، نقشه سرکوب و درهم کوبیدن این نیروی مهم جنبش مردمی را تدارک دیده بود. ارتجاع با بهره وری از امکانات «قانونی» و ابزارهای «امنیتی» و سرکوبگرانه خود دانشجویان مبارز میهن ما را به چالشی دشوار کشاند و در نبود همبستگی وسیع مردمی و عدم حمایت موثر سایر گردان های جنبش، خصوصاً جنبش کارگری و زحمتکشانش و در شرایط پشت کردن رهبری جبهه دوم خرداد و اکثریت قریب به اتفاق مدعیان اصلاحات توانست ضربات جدی را بر پیکر جنبش دانشجویی کشور وارد کند. در چهار سال گذشته روزی نبوده است که مرتجعان حاکم به بهانه های مختلف دانشجویان را مورد آزار و اذیت قرار ندهند. یورش مزدوران رژیم در تابستان امسال به جنبش دانشجویی و دستگیری شمار کثیری از کادرها و فعالان جنبش دانشجویی که همچنان شمار کثیری از آنان در سیاه چال های رژیم به سر می برند نشانگر دشمنی آشتی ناپذیر رژیم فقه با جوانان و دانشجویان میهن ماست. هجوم دستگاه های امنیتی رژیم به جنبش دانشجویی نشان داد که با وجود همه تلاش های مرتجعان حاکم برای سرکوب جنبش دانشجویی، جوانان و دانشجویان کشور با درس آموزی از تجربیات گذشته و با دقت و هوشیاری به نبرد خود بر ضد استبداد ادامه می دهند. این مبارزه بخش جدا ناپذیری از حرکت عمومی خلق بر ضد استبداد است که دیر یا زود به سرانجام پیرومند خود خواهد رسید.

آدرس ها: لطفاً در مکاتبات خود با آدرس های زیر، از ذکر هر گونه نام اضافی خودداری کنید.

4th December 2003

1-Postfach 100644, 10566 Berlin, Germany
2- B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK
3. <http://www.tudehpartyiran.org>

Nameh Mardom-Special Issue
Central Organ of the Tudeh Party of Iran

شماره فاکس و
تلفن پیام گیر ما
۰۰ - ۴۹ - ۳۰ - ۳۲۴۱۶۲۷

حساب بانکی ما:
IRAN e.V. نام
790020580 شماره حساب
10050000 کد بانک
Berliner Sparkasse بانک